

вихъ правила за доброто управле-
ніе на христіанското общество.

Касателно до догматическыѣ въ-
просы, първитѣ пастыри на цър-
квѣтѣ задоволили ся само да за-
свидѣтелствуваѣ постоянноѣтѣ
и повсемѣстно пріетѣ вѣрѣ, и
да ѣѣ противопоставяѣтѣ на новы-
тѣ теоріи, които нѣкои си сѣ ис-
кали да введѣтѣ въ църквѣтѣ.
Така двата първи вселенски събо-
ри, които ся събрахѣ първый въ
Никеѣѣ, второй же въ Цариградѣ,
изложили въ Символѣтѣ си съхра-
ненѣтѣ, по преданіе, вѣрѣ за всич-
кыѣ оныя предмѣты, които ере-
тицитѣ бѣхѣ оспорили до онова
время.